

Fedai Baba'nın ikinci dörtlüğünü okuyarak Alevi Öğretisindeki eğitici önderlerle ilgili ciddiyeti belirtmek yerinde olur;

Artık rağbet yok bu yalan dile
Alem arif olmuş bakıyor hale
Er, Pir olan Hakkı, Hakikati bile
Er Pir olanda yalan bulunmaz.

YOL - ÖĞRETMEN - REHBER ÖĞRENCİ - TALİB

Doğru yolu tanımadan yanlış yolu tanımak mümkün değildir. İnsan doğru yolu, bir bilen anlamındaki rehber ve öğretmenin önderliğinde bulabilir. **Bu konuda büyük önderimiz Hz. Ali'nin, oğlu Hz. Hasan' a yazdığı mektuptaki şu değerli tespitlere önem verilmelidir.**

“Öğulcuğum benden dört şey öğren;

1. Zenginliğin en üstünü akıldır. Ahmakla eş dost olmaktan sakın, çünkü sana fayda vermek isterken zararı dokunur.

2. Yoksulluğun en büyüğü ahmaklıktır. Nekes yani cimri ile eş dost olmaktan sakın, çünkü ona en fazla muhtaç olduğun zaman yardımına koşmaz.

3. Korkulacak şeylerin en korkuncu kendini beğenmektir. Kibirlik edenle eş dost olmaktan sakın, o pek az şeye seni satar gider.

4. Soyun, sopun en yücesi, güzel huydur. Yalancı ile eş dost olmaktan sakın, çünkü o seraba benzer; uzağı yakın gösterir sana, yakını uzaklaştırır senden.

Önderlik yada liderlik yapmak isteyenlerde şunları söylüyor Hz. Ali:

“Kim bir işte halka öncü olursa, başkasını terbiyeye kalkmadan, öncelikle kendisini terbiye etmeli. Bu terbiyede diliyle öğüt vermeden önce, kendi huyuyla örnek olmalı. Nefsine öğretmen olup kendisini terbiye eden kişi, insanlara öğretmenlik edip onları terbiye edenden daha uludur.

“Bir kimseyi hak etmediği yere getirmek, ona büyük eziyet vermektir. “

Yanlış yada doğru yolu tanımada bir kaç örnek:

Öğrencisinin yüksek seviyede oluşu öğretmeninin yüksek bilgilerle donandığını gösterir. Ancak seviyesi düşük olan bir öğrenci çok yüksek seviyedeki bir öğretmene bağlanamaz. Aslında hiç kimse, kendi seviyesinden daha yükseği göremez, bu bir kanundur. Tıpkı bin metreyi görenle, yüz metreyi gören arasındaki farka benzer. Ancak bin metreyi gören yüzmetreyi görene öncülük yapabilir. Fakat, genellikle insanlar bunu bilmeyerek buldukları aşağı seviyelere rağmen en yüksek seviyede bir öğretmen isterler. Bu durumda öğretmenin yüksek bilgileri aşağı seviyedekiler tarafından yanlış anlaşılabilir yanlış yorumlar oluştururlar. Halbuki öğretmenin Hz. İsa olmasını isteyen birinin bir Havari seviyesinde olması şarttır. Öğretmenle öğrencisinin seviyeleri arasındaki fark belli bir sınırı aştığında öğrencinin yolu üzerindeki güçlükler aşamaz hale gelir. Öğretmen öğrencisiz, öğrenci de öğretmensiz ilerleyemez. Öğretmen öğrendiğini öğrencisine sevgiyle öğretmelidir. Kendisini ve çevresini geliştirmek için gelişmeye açık olmalıdır. Aydın bir önder her türlü gurur ve kibirden uzak kendisini ve çevresini aydınlatır.

YOLA GİREN ALIŞKANLIKLARINI TERKE HAZIR OLMALIDIR

Bildiğimiz gibi, insanoğlu doğduğundan itibaren, ailede, çevrede ve okulda, görerek, taklid ederek, yaparak ve yaşayarak öğrendiği her şeyin etkisi altındadır. Dolayısıyla, içinde yaşadığı sistemin ACI ve ZEVKLERİNDEN oluşan her türlü çekici tuzakları kazanç ve özgülük sayarak, onu elde etmek için bütün gücüyle yarışıp mücadele eder. Bu ise, aslında, onun kendisindeki gerçek özgürlüğüne kavuşmasını engeller. Sistemin yarattığı uykulu düzeni farkedip uyanarak, kendisini öğrenip anlayan insan, içinde yaşadığı sistemin bulunduğu her şeyin tutsaklıktan ibaret olduğunu kavrar. Bu tutsak-